

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (tredje avdelningen)

den 17 april 2024*

”Växtsorter – Beviljande av gemenskapens växtförädlarrätt för potatissorten Melrose – Underlåtenhet att betala den årliga avgiften inom föreskriven tid – Avregistrering av skydd – Ansökan om återställande av försutten tid – Villkor för underrättelse om beslut och meddelanden från Växtsortmyndigheten”

I mål T-2/23,

Romagnoli Fratelli SpA, Bologna (Italien), företrädd av advokaterna E. Truffo och A. Iurato,

klagande,

mot

Gemenskapens växtsortmyndighet (CPVO), företrädd av M. García-Moncó Fuente och Á. Martínez López, båda i egenskap av ombud,

motpart,

meddelar

TRIBUNALEN (tredje avdelningen)

sammansatt av ordföranden F. Schalin samt domarna I. Nömm (referent) och G. Steinfatt,

justitiesekreterare: V. Di Bucci,

efter den skriftliga delen av förfarandet,

med beaktande av att ingen av parterna inom tre veckor efter delgivningen av underrättelsen om att den skriftliga delen av förfarandet avslutats hade inkommit med någon begäran om muntlig förhandling, och av att tribunalen, med tillämpning av artikel 106.3 i tribunalens rättegångsregler, har beslutat att avgöra målet på handlingarna,

följande

* Rättegångsspråk: engelska.

Dom

1 Klaganden, Romagnoli Fratelli SpA, har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara det beslut som Gemenskapens växtsortmyndighet (CPVO) (nedan kallad Växtsortmyndigheten) fattade den 7 november 2022 (nedan kallat det överklagade beslutet).

Bakgrund till tvisten

- 2 Den 10 december 2009 gav klaganden in en ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt till Växtsortmyndigheten i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt (EGT L 227, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 60, s. 196). Ansökan registrerades med nummer 2009/2240.
- 3 Klagandens ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt avsåg potatissorten Melrose, som tillhör arten *Solanum tuberosum L.*
- 4 Genom Växtsortmyndighetens beslut av den 20 februari 2012 beviljades gemenskapens växtförädlarrätt för växtsorten i fråga.
- 5 Den 27 oktober 2021 utfärdade Växtsortmyndigheten en debetnota avseende betalningen av den årliga avgiften för gemenskapens växtförädlarrätt i fråga. Denna debetnota skickades till klaganden av Växtsortmyndigheten på dennes personliga sida MyPVR.
- 6 Eftersom debetnotan inte hade betalats inom den föreskrivna fristen, skickades, den 10 januari 2022, via den personliga MyPVR-sidan, en formell påminnelse till klaganden i enlighet med artikel 83.2 i förordning nr 2100/94. I samband med denna påminnelse anmodade Växtsortmyndigheten klaganden att inom en månad betala den årliga avgiften för att undvika att gemenskapens växtförädlarrätt i fråga skulle upphävas i enlighet med artikel 21.2 c i nämnda förordning.
- 7 Eftersom handlingarna avseende den årliga avgiften inte hade hämtats av klaganden från den personliga MyPVR-sidan skickade Växtsortmyndigheten den 16 februari 2022 ännu en påminnelse till klaganden via e-post, dock utan att förlänga betalningsfristen.
- 8 Den 21 mars 2022 upphävde Växtsortmyndigheten gemenskapens växtförädlarrätt i fråga, eftersom den årliga avgiften inte hade betalats inom den föreskrivna fristen. Beslutet att upphäva växtförädlarrätten delgavs klaganden den 22 mars 2022.
- 9 Den 6 maj 2022 ingav klaganden, med stöd av artikel 80 i förordning nr 2100/94, en ansökan om återställande av försutten tid avseende betalningsfristen för ovannämnda årliga avgift.
- 10 Den 6 maj 2022 betalade klaganden den dittills obetalda årliga avgiften.
- 11 I det överklagade beslutet avslog Växtsortmyndigheten klagandens begäran om återställande av försutten tid. Begäran avslogs med motiveringen dels att den inte uppfyllde villkoren i artikel 80.2 i förordning nr 2100/94, dels att klaganden inte hade visat att den hade ställts inför oförutsebara omständigheter och att den hade iakttagit all vederbörlig omsorg för att villkoren i artikel 80.1 i förordningen skulle vara uppfyllda.

Parternas yrkanden

- 12 Klaganden har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
 - förplikta Växsortmyndigheten att ersätta rättegångskostnaderna.
- 13 Växsortmyndigheten har yrkat att tribunalen ska
- avvisa överklagandet, och
 - förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.

Upptagande till prövning

- 14 Växsortmyndigheten har yrkat att överklagandet ska avvisas i sin helhet eftersom det inte finns någon rättslig grund för det, varken i förordning nr 2100/94 eller i kommissionens förordning (EG) nr 874/2009 av den 17 september 2009 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2100/94 i fråga om förfaranden inför Växsortmyndigheten (EUT L 251, 2009, s. 3). Med hänsyn till att överklagandet saknar rättslig grund i dessa förordningar har Växsortmyndigheten även bestridit tillämpligheten av artikel 263 fjärde stycket FEUF.
- 15 Klaganden har bestridit Växsortmyndighetens argument.
- 16 Enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF får alla fysiska eller juridiska personer väcka talan mot en akt som är riktad till dem eller som direkt och personligen berör dem samt mot en regleringsakt som direkt berör dem och som inte medför genomförandeåtgärder.
- 17 Enligt artikel 263 femte stycket FEUF kan, i de akter genom vilka unionens organ och byråer inrättas, särskilda villkor och former föreskrivas för talan som väcks av fysiska eller juridiska personer mot akter som antas av dessa organ eller byråer och som ska ha rättsverkan i förhållande till dem.
- 18 Det följer av fast rättspraxis att talan om ogiltigförklaring kan väckas mot samtliga bestämmelser eller åtgärder som antagits av Europeiska unionens institutioner eller organ, oavsett form, vilka avser att skapa bindande rättsverkningar som är ägnade att påverka en fysisk eller en juridisk persons intressen genom att på ett tydligt sätt förändra dennes rättsliga ställning (se dom av den 31 januari 2019, International Management Group/kommissionen, C-183/17 P och C-184/17 P, EU:C:2019:78, punkt 51 och där angiven rättspraxis).
- 19 I detta avseende är det tillräckligt att påpeka, för det första, att det överklagade beslutet är riktat till klaganden och, för det andra, att Växsortmyndigheten genom nämnda beslut otvetydigt har angett sitt slutliga ställningstagande avseende den aktuella begäran om återställande av försutten tid, vilket således har bindande rättsverkningar som kan påverka klagandens intressen.

- 20 Växsortmyndigheten har emellertid gjort gällande att den enligt artikel 263 femte stycket FEUF har rätt att pröva ansökningar om återställande av försutten tid utan möjlighet att överklaga till Växsortmyndighetens överklagandenämnd eller till tribunalen. En sådan möjlighet att överklaga föreskrivs nämligen varken i förordning nr 2100/94 eller i förordning nr 874/2009, vilka utgör "särskilda villkor och former" i den mening som avses i femte stycket i nämnda artikel. Växsortmyndigheten gör därför gällande att det överklagade beslutet inte kan överklagas till tribunalen med stöd av artikel 263 fjärde stycket FEUF.
- 21 Det ska i detta hänseende erinras om att det följer av artikel 2 FEU att unionen bland annat ska bygga på värdena jämlikhet och rättsstaten. Möjligheten till en effektiv domstolsprövning i syfte att säkerställa iakttagandet av unionsrätten är härvidlag i sig en grundförutsättning för en sådan rättsstat (se dom av den 25 juni 2020, CSUE/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punkt 58 och där angiven rättspraxis).
- 22 Enligt artikel 19 FEU, som ger uttryck för det värde som rättsstaten utgör enligt artikel 2 FEU, ankommer det på de nationella domstolarna och EU-domstolen att säkerställa att unionsrätten tillämpas fullt ut i samtliga medlemsstater och att säkerställa ett effektivt domstolsskydd för enskildas rättigheter enligt unionsrätten, varvid EU-domstolen har exklusiv behörighet att slutgiltigt tolka unionsrätten (se dom av den 25 juni 2020, CSUE/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punkt 59 och där angiven rättspraxis).
- 23 Vidare ska tribunalen enligt artikel 256.1 första meningen FEUF vara behörig att i första instans pröva och avgöra de ärenden som anges i artiklarna 263, 265, 268, 270 och 272 FEUF, med undantag av de ärenden som åvilar en specialdomstol som inrättas i enlighet med artikel 257 i samma fördrag och de som enligt stadgan för Europeiska unionens domstol faller under domstolens behörighet.
- 24 Unionens system för domstolsprövning utgörs således av ett fullständigt system med rättsmedel och förfaranden för kontroll av huruvida de rättsakter som antas av unionens institutioner, organ och byråer är lagenliga (se dom av den 25 juni 2020, CSUE/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punkt 60 och där angiven rättspraxis).
- 25 Av detta följer att de "särskilda villkor och former" som föreskrivs i artikel 263 femte stycket FEUF visserligen medför att en av unionens institutioner, organ eller byråer kan föreskriva interna villkor och former, som gäller i skedet före en domstolsprövning, vilka bland annat reglerar hur en mekanism för egen tillsyn ska fungera eller hur ett förlikningsförfarande ska genomföras. Dessa villkor och former kan däremot inte tolkas på så sätt att de innebär att en unionsinstitution kan undanta tvister som rör tolkningen och tillämpningen av unionsrätten från unionsdomstolens behörighet (se dom av den 25 juni 2020, CSUE/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punkt 62 och där angiven rättspraxis).
- 26 Enligt artikel 81.1 i förordning nr 2100/94 ska dessutom Växsortmyndigheten, i den mån den förordningen eller bestämmelser som antas enligt den förordningen inte innehåller bestämmelser om handläggningsförfarande, tillämpa de principer inom detta område som är allmänt erkända i medlemsstaterna.
- 27 I detta avseende ska det noteras att artikel 263 fjärde stycket i FEUF – som ger möjlighet att överklaga rättsakter från unionens institutioner, organ och byråer – exakt återspeglar en sådan "[princip] inom detta område som är allmänt [erkänd] i medlemsstaterna" som avses i artikel 81.1 i förordning nr 2100/94. Även om det inte i förordning nr 2100/94 uttryckligen

föreskrivs att beslut som fattats av Växsortmyndigheten kan överklagas till Växsortmyndighetens överklagandenämnd eller direkt till tribunalen till följd av en begäran om återställande av försutten tid enligt artikel 80 i förordning nr 2100/94, finns det således ändå en möjlighet att överklaga med stöd av artikel 81.1 i den förordningen och artikel 263 fjärde stycket FEUF.

- 28 Det ska under alla omständigheter konstateras att det strider mot den rättspraxis som anges i punkterna 21–25 ovan att tillerkänna Växsortmyndigheten exklusiv behörighet att tolka och tillämpa förordning nr 2100/94, och i synnerhet artikel 80 i nämnda förordning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 juni 2020, CSUE/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punkt 64).
- 29 Mot bakgrund av det ovan anförda kan den invändning om rättegångshinder som Växsortmyndigheten framställt inte godtas.

Prövning i sak

- 30 Till stöd för överklagandet har två grunder åberopats. Den första avser åsidosättande av artikel 80.1 i förordning nr 2100/94 och den andra avser åsidosättande av artikel 65 i förordning nr 874/2009.

Huruvida den bevisning som lagts fram för första gången inför tribunalen kan tillåtas

- 31 Det framgår av Växsortmyndighetens handlingar att bilagorna 1, 8–12, 14–16 och 23–25, som bifogats ansökan, inte ingavs av klaganden under det administrativa förfarandet vid Växsortmyndigheten.
- 32 Domstolen erinrar om att lagenligheten av en unionsrättsakt enligt praxis ska bedömas mot bakgrund av de uppgifter som institutionen hade tillgång till när den antog beslutet. Ingen har således rätt att inför unionsdomstolen åberopa omständigheter som inte har angetts under det administrativa förfarandet (se dom av den 8 mars 2023, Novasol/Echa, T-70/22, ej publicerad, EU:T:2023:106, punkt 22 och där angiven rättspraxis).
- 33 Försåvitt de i punkt 31 ovan nämnda bilagorna har förebringats för första gången vid tribunalen kan de således inte beaktas vid prövningen i förevarande mål av det angripna beslutets lagenlighet. Dessa handlingar ska följaktligen avvisas.

Den första grunden: Överträdelse av artikel 80.1 i förordning nr 2100/94

- 34 Genom den första grunden görs huvudsakligen två invändningar. Den första invändningen avser force majeure eller oförutsebara omständigheter till följd av covid-19-pandemin, vilket rättfärdigar att den betalningsfrist för den årliga avgiften som fastställts av Växsortmyndigheten inte iakttogs. Den andra invändningen avser Växsortmyndighetens felaktiga tolkning av den bevisning som klaganden lagt fram.
- 35 Växsortmyndigheten har bestridit klagandens argument.

- 36 Enligt artikel 80.1 i förordning nr 2100/94 ska en person som ansökt om eller är innehavare av gemenskapens växtförädlarrätt, eller varje annan person som är part i rättsliga förhandlingar inför Växsortmyndigheten som, trots all nödvändig aktsamhet under de särskilda omständigheterna, inte har kunnat iaktta en tidsfrist gentemot Växsortmyndigheten, på begäran återfå sina tidigare rättigheter om nämnda persons underlåtenhet att iaktta tidsfristen har haft som direkt följd på grund av denna förordning att vederbörande har förlorat en rättighet eller en möjlighet att föra talan.
- 37 Det framgår av artikel 80.1 i förordning nr 2100/94 att återställande av försutten tid är förenat med två kumulativa villkor. Det första är att personen i fråga ska ha handlat med all den omsorg som krävs med hänsyn till de särskilda omständigheterna. Det andra är att nämnda persons oförmåga ska ha haft som en direkt följd att en rättighet eller en möjlighet att överklaga förlorats (se, analogt, dom av den 15 september 2011, Prinz Sobieski zu Schwarzenberg/harmoniseringskontoret – British-American Tobacco Polska (Romuald Prinz Sobieski zu Schwarzenberg), T-271/09, ej publicerad, EU:T:2011:478, punkt 53 och där angiven rättspraxis).
- 38 Iakttagandet av frister utgör dessutom tvingande rätt och återställande av försutten tid kan undergräva rättssäkerheten. Följaktligen måste villkoren för att tillämpa återställande av försutten tid tolkas strikt (se, för ett liknande resonemang och analogt, beslut av den 9 december 2022, AMO Development/EUIPO (Medicinska instrument), T-311/22, ej publicerat, EU:T:2022:822, punkt 20 och där angiven rättspraxis).
- 39 I förevarande fall har klaganden, inom ramen för den första grunden, i huvudsak bestridit Växsortmyndighetens bedömning vad gäller det första villkor som nämns i punkt 37 ovan, i den del Växsortmyndigheten fann att klaganden inte hade visat vare sig att den stod inför oförutsebara omständigheter, eller att den hade visat den omsorg som krävs under dessa omständigheter.
- 40 Klaganden har för det första gjort gällande att sådana oförutsebara omständigheter är klarlagda, dels på grund av den oväntade situationen med covid-19-pandemin, vilken medförde att klagandens enda anställda med ansvar för korrespondensen med Växsortmyndigheten var frånvarande, dels på grund av den cyberattack som klaganden utsattes för.
- 41 När det gäller klagandens påstående om cyberattack konstaterar tribunalen att varken detta argument eller den bevisning som stöder det lades fram inför Växsortmyndigheten vid tidpunkten för ansökan om återställande av försutten tid. Mot bakgrund av den rättspraxis som angetts ovan i punkt 32 kan detta argument således inte godtas.
- 42 När det gäller de oförutsebara omständigheterna till följd av covid-19-pandemin, vilka ledde till att den enda anställda som ansvarade för korrespondensen med Växsortmyndigheten var frånvarande, ingav klaganden ett enda bevis, nämligen ett intyg från Confcommercio Ascom Bologna daterat den 7 juni 2022, vari det angavs att klagandens kontorspersonal hade varit frånvarande under 600 timmar på grund av covid-19-relaterad sjukdom under perioden oktober 2021–april 2022. Dessutom angav klaganden i sitt e-postmeddelande till Växsortmyndigheten av den 7 juni 2022 att denna anställda hade varit frånvarande två gånger under de föregående fem månaderna på grund av covid-19.

- 43 I detta avseende konstaterar tribunalen att Confcommercio Ascom Bolognas intyg av den 7 juni 2022, vilket visar det totala antalet missade arbetstimmar för samtliga klagandens anställda, varken anger antalet timmar eller dagar, eller den period då den enda anställda som ansvarade för korrespondensen med Växsortmyndigheten var frånvarande och således inte kunde utföra de uppgifter som anförtrotts vederbörande avseende korrespondensen med Växsortmyndigheten. Det ska följaktligen konstateras att klaganden inte har lagt fram någon bevisning som visar att nämnda arbetstagare hade varit frånvarande och att klaganden således hade drabbats av särskilda omständigheter på grund av covid-19-pandemin som hindrade klaganden från att iaktta betalningsfristen för den årliga avgiften.
- 44 För det andra har klaganden gjort gällande att den, med hänsyn till dess genomsnittliga storlek, inte hade några ekonomiska medel till att anställa ytterligare personal för att ersätta den personal som var sjukledig.
- 45 Tribunalen konstaterar i detta hänseende att klaganden i sin ansökan om återställande av försutten tid inte har lagt fram någon annan bevisning än det intyg av den 7 juni 2022 från Confcommercio Ascom Bologna som nämns i punkt 42 ovan. I avsaknad av bevisning i detta avseende är enbart konstaterandet att det inte fanns tillräckliga ekonomiska medel för att anställa ytterligare personal således inte i sig tillräckligt för att visa att klaganden stod inför oförutsebara omständigheter och handlade med den omsorg som krävdes under dessa omständigheter för att iaktta den betalningsfrist för den årliga avgiften som fastställts av Växsortmyndigheten.
- 46 Det ska dessutom konstateras att klaganden inte har förklarat varför andra möjliga lösningar inte hade tillämpats för att kompensera för frånvaron av den anställda som ansvarade för korrespondensen med Växsortmyndigheten. Även om den anställdes frånvaro hade styrkts, vilket inte är fallet i förevarande mål, har klaganden till exempel inte på något sätt förklarat eller styrkt med bevisning vad som hade hindrat den från att överföra den anställdes arbetsuppgifter och identifieringskoder som möjliggjorde tillgång till den personliga MyPVR-sidan, till en annan anställd under en period av cirka fem månader.
- 47 Den 16 februari 2022 skickade Växsortmyndigheten ytterligare ett e-postmeddelande till klaganden där den uppmanade klaganden att gå in på sin personliga MyPVR-sida och meddelade att den var tillgänglig för att tillhandahålla all ytterligare information om tillträde till MyPVR. Även om det antas att klaganden hade problem att komma in på MyPVR, kan det konstateras att klaganden varken reagerade på detta e-postmeddelande eller bad om hjälp i detta avseende. Klaganden har således inte lyckats visa att den handlat med erforderlig omsorg i den mening som avses i artikel 80.1 i förordning nr 2100/94.
- 48 Växsortmyndigheten gjorde således en riktig bedömning när den, efter att ha beaktat de faktiska omständigheter som hade getts in till den vid tidpunkten för begäran om återställande av försutten tid, slog fast att klaganden inte hade visat att den hade stått inför särskilda omständigheter eller att den hade agerat med den omsorg som krävdes med hänsyn till dessa omständigheter.
- 49 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte bifallas såvitt avser den första grunden.

Den andra grunden: Överträdelse av artikel 65 i förordning nr 874/2009

- 50 Inom ramen för den andra grunden har klaganden för det första gjort gällande att den inte fick Växsortmyndighetens påminnelse av den 10 januari 2022 om den obetalda årliga avgiften. Klaganden har härvid anklagat Växsortmyndigheten för att ha åsidosatt artikel 65 i förordning nr 874/2009, eftersom den inte har lagt fram bevis för den faktiska delgivningen och mottagandet av denna påminnelse. För det andra har klaganden generellt bestridit den omständigheten att den personliga MyPVR-sidan ska anses utgöra en officiell kanal för delgivning av handlingar eller beslut i den mening som avses i förordning nr 2100/94 och förordning nr 874/2009. Klaganden har följaktligen ifrågasatt huruvida de allmänna villkoren för användning av de elektroniska systemen för kommunikation från och till Växsortmyndigheten (nedan kallade MyPVR:s allmänna villkor), såsom de fastställts i beslutet av den 20 december 2016 av Växsortmyndighetens ordförande, är tillämpliga.
- 51 Växsortmyndigheten har bestridit klagandens argument.
- 52 Först ska det prövas huruvida den personliga MyPVR-sidan kan anses utgöra en officiell kanal för delgivning av handlingar eller beslut i den mening som avses i förordningarna nr 2100/94 och nr 874/2009. Eftersom debetnotan av den 27 oktober 2021 och påminnelsen av den 10 januari 2022 i förevarande fall delgavs via den personliga MyPVR-sidan, ska det prövas huruvida denna personliga sida är giltig som officiell kanal för delgivning för dessa båda handlingar.
- 53 Enligt artikel 79 i förordning nr 2100/94 ska Växsortmyndigheten på eget initiativ delge alla beslut och inkallelser, samt kungörelser och meddelanden efter vilka tidsfrister beräknas, eller som ska delges enligt andra bestämmelser i nämnda förordning eller genom bestämmelser som antagits enligt denna förordning eller vars delgivning Växsortmyndighetens ordförande har beslutat. Delgivning kan ske genom medlemsstaternas behöriga myndigheter för växtförädlarrätt.
- 54 Eftersom både debetnotan av den 27 oktober 2021 och påminnelsen av den 10 januari 2022 fastställde en frist som klaganden skulle iaktta, ska de i förevarande fall anses utgöra ”kungörelser [eller] meddelanden efter vilka tidsfrister beräknas” i den mening som avses i artikel 79 i förordning nr 2100/94.
- 55 Enligt artikel 64.4 i förordning nr 874/2009 ska de handlingar, eller kopior av dem, som ska delges enligt artikel 79 i förordning nr 2100/94 delges elektroniskt på det sätt som Växsortmyndighetens ordförande beslutar om eller med post genom rekommenderat brev med mottagningsbevis.
- 56 Det framgår av lydelsen i artikel 64.4 i förordning nr 874/2009 dels att meddelanden och kungörelser från Växsortmyndigheten efter vilka tidsfrister beräknas, i den mening som avses i artikel 79 i förordning nr 2100/94, får delges på elektronisk väg, dels att formerna för denna delgivning på elektronisk väg ska fastställas av Växsortmyndighetens ordförande.
- 57 Den 20 december 2016 antog Växsortmyndighetens ordförande, i enlighet med artikel 64.4 i förordning nr 874/2009, ett beslut om elektronisk kommunikation från och till Växsortmyndigheten.
- 58 I artikel 3 första stycket i det beslut som fattades av Växsortmyndighetens ordförande den 20 december 2016 föreskrivs att Växsortmyndigheten ska tillhandahålla en plattform för elektronisk kommunikation på sin webbplats ”www.cpvo.europa.eu”, som gör det möjligt för

användarna att erhålla, visa, skriva ut och registrera alla elektroniskt tillgängliga handlingar och kungörelser från Växsortmyndigheten och svaret på kungörelser och ansökningar som rör akten och andra handlingar. Denna elektroniska kommunikationssida (personlig sida) är ett system med begränsad åtkomst och ska kallas MyPVR.

- 59 I artikel 3 fjärde stycket i det beslut som fattades av Växsortmyndighetens ordförande den 20 december 2016 föreskrivs att MyPVR, när det väl har utvecklats, ska erbjuda möjligheten att på elektronisk väg ta emot alla meddelanden från Växsortmyndigheten. Om användaren gör detta val ska Växsortmyndigheten skicka alla kungörelser elektroniskt via den personliga sidan, förutom när detta är tekniskt omöjligt.
- 60 Enligt artikel 4 första stycket i beslutet av Växsortmyndighetens ordförande av den 20 december 2016 ska, så snart användaren aktiverar möjligheten att kommunicera elektroniskt med Växsortmyndigheten, alla officiella kungörelser från myndigheten som finns tillgängliga i elektronisk form skickas till användaren via MyPVR. De handlingar som ska delges enligt artikel 79 i förordning nr 2100/94 ska delges genom MyPVR.
- 61 Enligt artikel 6 i beslutet av Växsortmyndighetens ordförande av den 20 december 2016 ska det i de allmänna villkoren för användning av elektronisk kommunikation från och till Växsortmyndigheten via MyPVR, vilka återfinns på Växsortmyndighetens webbplats, närmare anges vilka elektroniska åtgärder som ska vidtas, vilka villkor som gäller för elektroniska kungörelser och/eller meddelanden från och till Växsortmyndigheten samt vilka användarvillkor som användarna måste acceptera.
- 62 Tribunalen konstaterar att det, i motsats till vad klaganden har gjort gällande, framgår av artikel 3 första och fjärde styckena och artikel 4 första stycket i beslutet av Växsortmyndighetens ordförande av den 20 december 2016, vilka nämns i punkterna 58–60 ovan, att alla meddelanden och kungörelser, inklusive de som omfattas av artikel 79 i förordning nr 2100/94, kan lämnas via den personliga MyPVR-sidan, under förutsättning att användaren har aktiverat det alternativ som gör det möjligt för Växsortmyndigheten att kommunicera elektroniskt med vederbörande.
- 63 I artikel 6 i beslutet av Växsortmyndighetens ordförande av den 20 december 2016, vilken nämns i punkt 61 ovan, föreskrivs dessutom att MyPVR:s allmänna villkor ska innehålla närmare uppgifter om de elektroniska åtgärderna, villkoren för dessa och de tekniska arrangemangen för elektroniska kungörelser och/eller meddelanden från Växsortmyndigheten. Följaktligen kan inte heller tillämpligheten av dessa allmänna villkor ifrågasättas.
- 64 I punkt 4 b i version 3.0 i MyPVR:s allmänna villkor bekräftas dessutom att Växsortmyndigheten, när användaren har valt elektronisk kommunikation, på ett giltigt sätt meddelar användaren beslut, meddelanden och andra handlingar på elektronisk väg via den personliga sidan, såvida detta inte är omöjligt av tekniska skäl eller när vissa funktioner på nämnda sida håller på att utvecklas. I sådana fall kan elektronisk kommunikation via e-post eller via andra giltiga kommunikationsmedel accepteras som godkända medel för delgivning.
- 65 Invändningen att den personliga MyPVR-sidan inte på ett rättsenligt sätt kan tjäna som en av de officiella delgivningskanalerna kan således inte godtas.

- 66 Det framgår emellertid av artikel 3 fjärde stycket och artikel 4 första stycket i beslutet av Växsortmyndighetens ordförande av den 20 december 2016, samt av punkt 4 b i version 3.0 av MyPVR:s allmänna villkor, att MyPVR kan användas som officiell delgivningskanal under förutsättning att användaren har aktiverat möjligheten för Växsortmyndigheten att kommunicera elektroniskt med vederbörande.
- 67 Det ska i detta hänseende påpekas att parterna inte har bestridit att klaganden hade valt att kommunicera elektroniskt via MyPVR, i den mening som avses i de bestämmelser som nämns i punkt 66 ovan. Vidare framgår det av bilaga C.2 till Växsortmyndighetens svarsskrivelse av den 19 september 2023 att klaganden den 12 februari 2021 hade godtagit version 3.0 av MyPVR:s allmänna villkor och därigenom bekräftat sitt beslut att välja elektronisk kommunikation.
- 68 Enligt punkt 2 i version 3.0 av MyPVR:s allmänna villkor åtar sig användarna att använda den personliga sidan bland annat för att ta emot kungörelser och handlingar från Växsortmyndigheten. Elektroniska meddelanden via e-post kan endast accepteras som ett godkänt kommunikationsmedel i de fall då plattformen inte är lämplig. I andra stycket i denna punkt föreskrivs dessutom att användaren, genom att använda den personliga sidan, åtar sig att uppfylla de skyldigheter som anges i första stycket i nämnda punkt.
- 69 Det råder således inget tvivel om att klaganden, genom att använda sig av den personliga sidan och genom att acceptera MyPVR:s allmänna villkor, har accepterat att ta emot meddelanden och kungörelser från Växsortmyndigheten via den personliga MyPVR-sidan.
- 70 Mot bakgrund av det ovan anförda kan invändningen att MyPVR är rättsstridig som officiell delgivningskanal inte godtas vad avser klaganden.
- 71 Vad vidare gäller det påstådda åsidosättandet av artikel 65 i förordning nr 874/2009 genom att Växsortmyndigheten inte har lagt fram bevis för den faktiska kungörelsen och mottagandet av den påminnelse som skickades den 10 januari 2022, preciserar tribunalen att det av Växsortmyndighetens akt framgår att påminnelsen skickades via MyPVR. Artikel 65 i förordning nr 874/2009, som avser delgivning med post, är således inte tillämplig i förevarande fall. Det ska i detta avseende hänvisas till artikel 64a i förordning nr 874/2009, som rör anmälningar som lämnas på elektronisk eller annan teknisk väg.
- 72 Elektronisk delgivning ska enligt artikel 64a.1 i förordning nr 874/2009 ske genom översändande av en elektronisk kopia av det dokument som ska delges. Delgivning ska anses ha skett den dag då mottagaren mottog meddelandet. Växsortmyndighetens ordförande ska fastställa närmare bestämmelser om elektronisk delgivning. Enligt artikel 64a.3 i samma förordning ska Växsortmyndighetens ordförande fastställa närmare bestämmelser om delgivning genom andra tekniska medel.
- 73 I likhet med vad som anförts ovan i punkterna 67–69, erinrar tribunalen återigen om att klaganden har accepterat att ta emot meddelanden och kungörelser från Växsortmyndigheten via MyPVR. Det ska dessutom erinras om att det av artikel 4 första stycket i beslutet av Växsortmyndighetens ordförande av den 20 december 2016 följer att så snart användaren aktiverar möjligheten att kommunicera elektroniskt med Växsortmyndigheten ska alla officiella kungörelser från myndigheten som finns tillgängliga i elektronisk form, inklusive de handlingar som ska delges enligt artikel 79 i förordning nr 2100/94, skickas till användaren via MyPVR. MyPVR ska därför anses vara den enda officiella kanalen för delgivning av officiella kungörelser, inbegripet dem som föreskrivs i artikel 79 i förordning nr 2100/94.

- 74 Växsortmyndigheten har följaktligen, i enlighet med artikel 4 första stycket i beslutet av Växsortmyndighetens ordförande av den 20 december 2016, genom MyPVR delgivit klaganden, för det första, den 27 oktober 2021, en debetnota avseende betalningen av den årliga avgiften, vilken åtföljdes av ett automatiskt e-postmeddelande den 28 oktober 2021, och, för det andra, den 10 januari 2022, påminnelsen i fråga, genom vilken klaganden anmodades att betala den obetalda avgiften i enlighet med artikel 83.2 i förordning nr 2100/94, vilken åtföljdes av ett automatiskt e-postmeddelande den 11 januari 2022.
- 75 Vad gäller den faktiska delgivningen av påminnelsen av den 10 januari 2022 anges i artikel 4 fjärde stycket i beslutet av Växsortmyndighetens ordförande av den 20 december 2016 att ett beslut eller en annan handling ska anses ha delgivits vid utgången av den sjunde dagen efter den dag då ett e-postmeddelande skickades till användaren för att meddela att Växsortmyndigheten laddat upp den digitala kopian av beslutet eller handlingen på den personliga sidan. I förevarande fall följer härav att påminnelsen av den 10 januari 2022 ska anses ha delgivits den 18 januari 2022, det vill säga den sjunde dagen efter den 11 januari 2022, då det automatiska e-postmeddelandet genom vilket klaganden informerades om att den aktuella handlingen laddats upp på den personliga MyPVR-sidan skickades.
- 76 Dessutom ska, enligt artikel 4 femte stycket i beslutet av Växsortmyndighetens ordförande av den 20 december 2016, en användare, om denne inte lyckas ta del av ett beslut eller en annan handling, utan dröjsmål underrätta Växsortmyndigheten om detta. Tribunalen konstaterar att klaganden i förevarande fall inte har underrättat Växsortmyndigheten om något problem med tillgången till de aktuella handlingarna.
- 77 Växsortmyndigheten kan följaktligen inte klandras för att inte ha delgivit klaganden påminnelsen av den 10 januari 2022. I avsaknad av bevis på motsatsen från klaganden ska klaganden anses ha mottagit den aktuella påminnelsen den 18 januari 2022. Följaktligen kan talan inte heller bifallas såvitt avser denna invändning.
- 78 Mot bakgrund av det ovan anförda kan överklagandet inte bifallas såvitt avser den andra grunden. Överklagandet ska således ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- 79 Enligt artikel 134.1 i tribunalens rättegångsregler ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 80 Växsortmyndigheten har yrkat att klaganden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klaganden har tappat målet ska Växsortmyndighetens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (tredje avdelningen)

följande:

- 1) Överklagandet ogillas.**
- 2) Romagnoli Fratelli SpA ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Schalin

Nömm

Steinfatt

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 17 april 2024.

Underskrifter